

โลภะvsฉันทะ

นำเสนอเมื่อ : 19 พ.ค. 2552

ปกิณกะ ธรรมะ

โลภะ

เป็นความพอใจแบบลึกลับโลด มุ่งพอใจผลลัพธ์
คือพอใจเสวยผลมากกว่าสร้างเหตุ นำไปสู่ต้นหาคือสมุทัย
ตามด้วยทุกข์ ตามลำดับ

ฉันทะ

เป็นความพอใจที่กำลั่งพอดี มุ่งพอใจที่ได้กระทำ
คือพอใจในการสร้างเหตุมากกว่าเสวยผล นำไปสู่อธิบาท
คือการมีฤทธิ์

แต่เนื่องจากกามเป็นของหายาบ ดังนั้น กามฉันทะ

(ความพอใจในรูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ)
อันเป็นตัวนำไปสู่การไขว่คว้าหาความสุข
ซึ่งเป็นของหายาบเหมือนกัน
ความสุขจะไปขว้างทางนำไปสู่นิรามิสสุข ซึ่งเป็นสุขชั้นเลิศ
ท่านจึงจัดกามฉันทะไว้เป็นนิวรณ เครื่องกางกั้นความดี

ที่เราต้องหมั่นระงับเนื่อง ๆ

ผู้ดีขึ้นขณะออกกำลังกายเปลี่ยนอิริยาบถ
แล้วร่างกายเคลื่อนไหวไม่ได้ตั้งใจ จึงเกิดขัดเคืองขึ้น
เมื่อขัดเคืองใจขึ้น จึงรู้สึกตัวว่าตั้งใจผิด
พอสาวลงไปใจจึงพบต้นเหตุคือตัณหา -> โลภะ
ที่อยู่ภายในร่างกายเป็นได้ตั้งใจ
จึงย้อนกลับมาตั้งใจใหม่ให้พอใจในการกระทำการออกกำลังกาย
แทนที่จะตั้งความหวังว่าให้ร่างกายแข็งแรง พบว่าจิตหม่นทวนขึ้น
เกิดความโล่ง โปร่ง เบา ความขัดเคืองใจก็หายไป - เอวัง....

ขอบคุณที่มาข้อมูล